

- Nemcsak a gazdag ifjú, a tanítványok is le voltak forrázva. „Kicsoda üdvözülhet”, ha az sem, akiről mindenki azt tartotta, hogy egy ilyen „áldott” ember (gazdag, sikeres, jó) igen? Jézus lerombol minden olyan reménykedést, ami nem Isten ígésén alapul: „embereknél lehetetlen” – úgy nem lehet üdvözülni, ahogy te eddig elképzelted: hogy jó vagy, sikeres vagy stb. Mert bűnös vagy akkor is, ha úgy látod, hogy minden parancsolatot megtartottál. A gazdag ifjú bűne az volt, hogy nem tudott mindent odaadni Jézusért, Jézusnak. Magammal tartozom neki – és amim van, azzal is, mert az Övé. – „De Istennél minden lehetséges”: úgy, ahogy Ő hirdeti, mert Ő el is készítette ennek az útját. Odaadta Önmagát és mindenét érttem. „Kétszeresen” Istené vagyok: Ő teremtett és megváltott, hogy újra az Övé – Jézus Krisztusé – legyek.
- „Először önmagukat adták az Úrnak” – utána azt, ami az övék volt. Ez akkor történik, amikor Jézus azt mondja: „kövess engem”, és én követem. Ezt mondta a gazdag ifjúnak is, de ő erre talán már nem is figyelt, csak a vagyonát féltette.
- „Kövess engem, felvéve a keresztet.” Aki gazdag, megszokta, hogy nagyok a lehetőségei, „azt tesz, amit akar”, középpont lehet, uralkodhat. Ha felveszi a keresztet, az azt jelenti, hogy ezeket elhagyja – mert a kereszt az „én” kivégzőeszköze. Nem mindenkinnél kezdi ezzel Jézus, pl. Péternek azt mondta: „kövessetek engem, és én azt teszem, hogy embereket halásszatok”. Mégis megtanulta „felvenni a keresztet”. Jézus a feltámadása után is azt mondta neki: „kövess engem”. Halála előtt viszont azt: „ahova most megyek, oda nem követhetsz, de követni fogsz később”.
- Most még nem érti teljesen a követést és az üdvösség útját. „Íme, mi mindent elhagytunk és követtünk téged” – ez lehetne egy őszinte, bizalommal teli vallomás: itt vagyunk, mindent letettünk, „nem vagyok más, csak üres edény”, megyek, ahova Te vezetsz, megteszem, amit mondasz. De Mt 19,27 szerint megkérdezi: mi lesz a jutalmunk? Ezt még nem tudta letenni. „Elhagytam mindent, követtelek téged”, de szeretném ennek valami „gyümölcsét”, jutalmát, értelmét látni itt a földön.
- Jézus válasza: lesz jutalmad még itt a földön is, de nem olyan, amire gondoltál. Új szülők, testvérek stb.: a hívők közössége, amit Péter pünkösdtől kezdve meg is láthatott. Ház, szántóföld: „mindenük közös volt”, ezért senki semmit nem tartott vissza a többiektől. „Semmink sem volt... mindenünk megvolt.” (I. I.) Megtapasztalom, hogy az Úrtól mindent megkapok, és hogy mindent az Úrtól kapok. – Akkor, ha elhagytam a régieket Krisztusért és az evangéliumért: ha „elhagytam mindent és követem Őt”, ha nem ragaszkodom semmihez, aminek az lenne az ára, hogy valamiben ne engedjek Őnek. Ha ragaszkodom az Ő igazságához akkor is, ha ezzel mások (akár hívők) barátságát elvesztem – egyedül maradhatok, mégis vannak testvéreim, mert ezt megígérte Jézus. – Üldöztetésekkel együtt: el fogom szenvedni ugyanazokat, amiket a testvéreim is. „Sok nyomorúságon át kell bemennünk Isten országába.” De megnyerem „a jövő világra az örök életet”.
- Elsőkből utolsók, utolsókból első. A szőlőmunkások példázata végén mondja: „így lesznek...”. Ott az „utolsók” azok, akik végképp nem érdemelték meg, amit kaptak, és ezt maguk is tudják. Ők lesznek az első. Akik úgy érzik, hogy megdolgoztak érte, azok utolsók lesznek. Megkapják, de nem tudnak hálát adni. Mint a 10 leprás: a 9 is meggyógyult, de csak az egynek mondja: „a te hited megtartott téged”. – Isten is tehet az „utolsó helyre”, hogy ott szolgáljak („minket, az apostolokat utolsókul állított”).

Tekints arra a jutalomra, amit Jézus ígér. Hidd el, hogy azt megkapod, ne aggódj miatta, hanem adj hálát érte, és ezzel a hálával, boldogan fogadd el az utolsó helyet.

Mk 11,24 „Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértetek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.”